

Arrest

nr. 350 283 van 13 juli 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart “*van Palestijnse afkomst*” te zijn, op 6 juli 2026 heeft ingediend om de opschorting en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 29 juni 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: “RvV-wet”).

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gelet op boek 2, titel 3, hoofdstuk 2 van de RvV-wet.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. EL JANATI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van Gent op 29/06/2026 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer,

die verklaart te heten(1):

naam: R.

voornaam: A.
geboortedatum: (...)
geboorteplaats: (...)
nationaliteit: van Palestijnse oorsprong (niet-erkend)

In voorkomend geval, alias:
wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

De betrokkene beweert sinds 16/08/2023 in België te verblijven. Uit het administratieve dossier kan niet worden afgeleid dat hij sinds de afwijzing van zijn verblijfsaanvraag op 09/03/2026 heeft geprobeerd zijn verblijf overeenkomstig de wet te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 02/03/2026 dat hem betekend werd op 09/03/2026. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Het verzoek tot internationale bescherming ingediend op 16/08/2023 werd bij beslissing van 04/06/2025 als niet-ontvankelijk verklaard of als ongegrond beschouwd.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

[...]"

2. Betreffende de urgente procedure en het "verzoek tot opschorting als voorlopige maatregel"

Het beroep is gericht tegen een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en betreft dus een terugkeerbesluit dat gepaard gaat met een verwijderingsbesluit. Overeenkomstig artikel 2.28, §1, eerste lid, 2° van de RvV-wet is de urgente procedure van toepassing.

Van de tijdige indiening van een beroep tegen een verwijderingsbesluit gaat krachtens artikel 2.31, §5 van de RvV-wet een automatisch schorsende werking uit. Het "verzoek tot opschorting als voorlopige maatregel" in toepassing van artikel 2.31, §4 van dezelfde wet is dus doelloos.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Hij betoogt dat hij naar België is gekomen met zijn ex-echtgenote/partner en hun gezamenlijke kind. Hij stelt dat de bestreden beslissing tot gevolg zou hebben dat zijn gezin uit elkaar zou vallen en dat het hoger belang van het gemeenschappelijke kind in gevaar komt, omdat het kind wordt beroofd van een dagelijkse band met zijn vader op een leeftijd waarop de aanwezigheid van de ouders van doorslaggevend belang is. Hij concludeert dat de verwerende partij aan haar onderzoeksverplichting, die op haar rust krachtens artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, heeft verzaakt.

3.2. In haar nota met opmerkingen antwoordt de verwerende partij daarop als volgt:

"Wat de aanwezigheid van de partner en zijn kind in België betreft, dient opgemerkt dat de betreden beslissing verkeerdelijk stelt dat verzoeker alhier geen partner en kind zou hebben.

Dat gezegd zijnde, hebben de partner en zijn kind vooralsnog geen beschermingsstatuut in België. Indien zij toch een beschermingsstatuut zouden krijgen, kan verzoekende partij vanuit Griekenland een gezinsherenigingsprocedure opstarten. Indien de Belgische asielinstanties evenwel oordelen dat hun VIB eveneens onontvankelijk is, omdat de partner eveneens over een beschermingsstatus in Griekenland beschikt, dienen zij eveneens naar Griekenland terug te keren.

In beide gevallen zal de verwijdering tussen verzoeker en zijn gezin tijdelijk zijn en het is niet aangetoond dat die tijdelijke scheiding in strijd is met artikel 8 EVRM.

De door verzoeker aangehaalde bepalingen en beginselen worden niet geschonden."

3.3. Krachtens artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet moet de verwerende partij onder meer rekening houden met het hoger belang van het kind en het gezins- en familieleven van verzoeker bij het nemen van een beslissing tot verwijdering.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

In de bestreden beslissing wordt het volgende gesteld:

"Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13."

Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat verzoeker tijdens zijn gehoor van 29 juni 2026 op de vraag "Heeft u een partner met wie u een duurzame relatie heeft en/of kinderen in België?" wel degelijk instemmend had geantwoord. De Raad stelt daarenboven vast dat de verwerende partij in haar nota niet betwist dat verzoeker in België een ex-partner en kind heeft, meer nog, zelfs erkent dat de bestreden beslissing op dit punt verkeerd is gemotiveerd. De verwerende partij betwist evenmin dat het kind hier samen met zijn moeder nog een procedure met het oog op het verwerven van internationale bescherming doorloopt, zoals verzoeker bij zijn feiten uiteenzetting had aangegeven.

De motivering over het hoger belang van het kind en het familie- en gezinsleven is dus gebaseerd op een onzorgvuldige feitenvinding en steunt op onjuiste feitelijke gegevens. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet is aangetoond.

Waar de verwerende partij er in haar nota nog op wijst dat verzoekers partner en kind vooralsnog geen beschermingsstatuut hebben in België en het hoe dan ook gaat om een tijdelijke scheiding, komt dit neer op een *post-factum* motivering die niet dienstig kan worden aangewend om het vastgestelde gebrek te vergoelijken. Verzoeker heeft er zich immers niet in rechte tegen kunnen verdedigen.

3.4.. Het enig middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 29 juni 2026 wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing bij voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op dertien juli tweeduizend zesentwintig door:

A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

A. WIJNANTS